

Úprava a problematika výkonu rozhodnutí a exekuce je poměrně široké a stejně tak zajímavé téma, které se v praxi dotýká každého z nás. Od přijetí zákona č. 120/2001 Sb., o soudních exekutorech a exekuční činnosti (exekuční řád) má oprávněný možnost volby, zda bude v uspokojování své pohledávky nebo jiného přiznaného práva postupovat cestou soudního výkonu rozhodnutí podle občanského soudního řádu nebo cestou exekuce. K možnosti volby a rozhodnutí, je však nezbytná znalost základních rozdílů, výhod popřípadě nevýhod obou úprav.

Vzhledem k tomu, že po dlouhá léta byl pojem exekuce používán jako synonymum výkonu rozhodnutí, považovala jsem za účelné, pokusit se v úvodu mé práce tyto dva pojmy vymezit a rozlišit. Z hlediska efektivity obou řízení, pak považuji za stěžejní zejména rozdílné účinky nařízení výkonu rozhodnutí a exekuce, o kterých je pojednáno v 6. kapitole této diplomové práce. Za problematickou se mi v této oblasti jeví zejména nedostatečná úprava týkající se zániku tzv. generálního inhibitoria v exekučním řízení.

Jak jsem již uvedla v úvodu, nebylo tématem této práce, ani mými možnostmi, zabývat se jednotlivými způsoby provedení výkonu rozhodnutí a exekuce. Pro komplexní pojednání jsem však přesto považovala za účelné zabývat se „novými“ způsoby provedení exekuce, které občanský soudní řád před přijetím exekučního řádu ani po něm neznal nebo k nimž se judikatura staví odmítavě. Jednoznačným přínosem právní úpravy „nových“ způsobů provedení exekuce v exekučním řádu je to, že vedle odstranění případných nejasností, přináší další rozšíření resp. obohacení možností jak může oprávněný úspěšně dosáhnout uspokojení své pohledávky.